مهندس مرتضی رضوانیک، مبدع سامانه‌های هوشمند ساختمان، درگذشت

مهندس مرتضی رضوانیک، مبدع سامانه‌های هوشمند ساختمان و بنیان‌گذار شرکت فناور پیام‌آوران نوین، در ۷۲ سالگی درگذشت

مراسم تشییع پیکر او روز پنجشنبه ۱۲ مهر از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در سالن آمفی‌تئاتر دانشکده مهندسی برق برگزار می‌شود

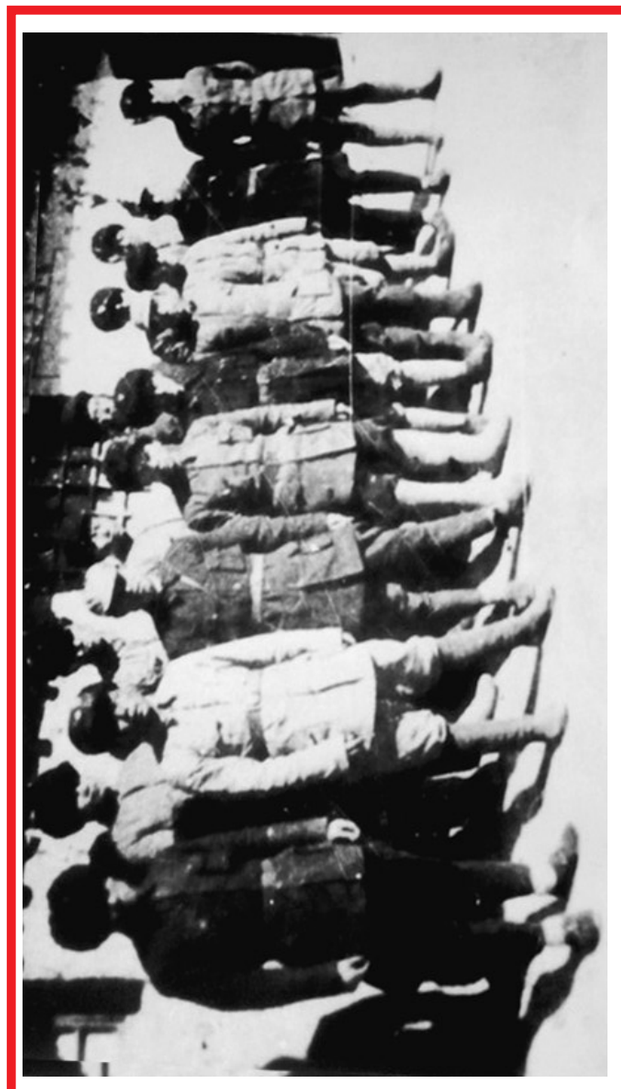

مهندس مرتضی رضوانیک در کارگاه آزمایشگاه سامانه‌های هوشمند، سال ۱۳۹۶

مهندس مرتضی رضوانیک، مبدع سامانه‌های هوشمند ساختمان در ایران، روز سه‌شنبه ۲۷ مهرماه در ۷۲ سالگی درگذشت. او بنیان‌گذار شرکت فناور پیام‌آوران نوین و از نخستین کسانی بود که در دهه ۱۳۷۰ مفهوم ساختمان هوشمند را در کشور مطرح کرد. مراسم تشییع پیکر او روز پنجشنبه ۱۲ مهر از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در سالن آمفی‌تئاتر دانشکده مهندسی برق برگزار می‌شود.

رضوانیک متولد ۱۳۲۸ در شهر ری بود و تحصیلات خود را در رشته الکترونیک گرایش قدرت در دانشگاه صنعتی شریف به پایان رساند. او دکترای خود را در سال ۱۳۵۶ گرفت و پس از بازگشت به ایران، نخستین آزمایشگاه تحقیقاتی خود را در زیرزمین یکی از ساختمان‌های قدیمی دانشگاه راه‌اندازی کرد. همکاران او می‌گویند در آن سال‌ها هیچ‌کس جدی به ایده ساختمان‌هایی که خود فکر می‌کنند نگاه نمی‌کرد.

نخستین پروژه اجرایی او سامانه کنترل روشنایی و سرمایش ساختمان مرکزی بانک ملی در خیابان فردوسی تهران بود که در سال ۱۳۷۴ به بهره‌برداری رسید. این سامانه برای آن زمان بسیار پیشرفته بود و به مدیران ساختمان امکان می‌داد مصرف انرژی هر طبقه را به‌صورت جداگانه رصد کنند. گزارش‌های داخلی بانک نشان می‌دهد که در نخستین سال بهره‌برداری، هزینه برق ساختمان حدود ۱۸ درصد کاهش یافت.

رضوانیک در سال ۱۳۷۹ شرکت پیام‌آوران نوین را با ۱۴ کارمند تأسیس کرد. در آن روزها بسیاری از همکاران او را به دلیل تمرکز بر فناوری‌هایی که هنوز بازار نداشتند دلسرد می‌کردند. او در مصاحبه‌ای در سال ۱۳۸۶ گفته بود: «مشتری وقتی می‌فهمد چه چیزی می‌خواهد که دیگر نمی‌تواند بدون آن زندگی کند.» این شرکت اکنون بیش از ۶۰۰ ساختمان در ایران و چند کشور منطقه را مدیریت می‌کند.

از سال ۱۳۹۰ به بعد، رضوانیک بیشتر وقت خود را صرف آموزش نسل جدید مهندسان کرد. او در دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف کلاسی با عنوان «مدیریت انرژی در ساختمان‌های هوشمند» برگزار می‌کرد که همیشه ظرفیت آن پر می‌شد. دانشجویان او را با لقب «آقای وات» صدا می‌زدند، لقبی که خود او با خنده می‌پذیرفت.

او در سال‌های اخیر به مشکلات امنیت سایبری در سامانه‌های متصل به اینترنت هشدار داده بود و معتقد بود بسیاری از ساختمان‌ها بدون توجه به این موضوع ساخته می‌شوند. به گفته همکاران، او تا هفته‌های پایانی زندگی‌اش پیگیر تدوین یک دستورالعمل ملی برای ساختمان‌های هوشمند بود.

مراسم تشییع پیکر او روز پنجشنبه ۱۲ مهر از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در سالن آمفی‌تئاتر دانشکده مهندسی برق برگزار می‌شود. خانواده از علاقه‌مندان خواسته‌اند به جای گل، کمک‌های خود را به صندوق بورس تحصیلی دانشجویان دکتری این دانشکده اهدا کنند.

انجمن صنایع دستی ناحیه‌ای اندیشه‌ها

انجمن صنایع دستی ناحیه‌ای اندیشه‌ها در ۱۴ سال فعالیت خود، بیش از ۲۳۰ هنرجو را در رشته‌های سفال، گلیم‌بافی و منبت آموزش داده است. این انجمن اکنون ۱۱۰ عضو دارد و سالانه نمایشگاهی از آثار اعضا برگزار می‌کند.

انجمن صنایع دستی ناحیه‌ای اندیشه‌ها در سال ۱۳۹۴ با ۱۷ عضو و در یک کارگاه کوچک در زیرزمین خانه فرهنگی ناحیه ۳ تأسیس شد. در آن زمان تنها دو نفر از اعضا درآمد ثابت از راه هنر داشتند و بقیه کار را به‌صورت پاره‌وقت انجام می‌دادند. امروز ۱۱۰ عضو دارد که ۴۶ نفر از آنان بیش از ۱۰ سال سابقه کار دارند و ۲۱ نفر به عضویت هیئت‌مدیره انجمن درآمده‌اند.

رشته‌های فعال انجمن شامل سفال، گلیم‌بافی، منبت، نقاشی روی چرم، حکاکی روی مس و تذهیب است. هر رشته یک کارگاه هفتگی دارد و مدرس آن از میان استادکاران با سابقه انتخاب می‌شود. مدت دوره‌ها ۶ ماه است و هنرجویان در پایان هر دوره در نمایشگاه گروهی آثار خود را عرضه می‌کنند. تاکنون ۲۳۰ هنرجو در این کارگاه‌ها آموزش دیده‌اند.

نمایشگاه سالانه انجمن امسال از ۱۲ تا ۲۰ آبان در گالری شهید رحیمی برپا بود و ۴۱۰۰ بازدیدکننده داشت. فروش مستقیم آثار در این نمایشگاه ۱۸۰ میلیون تومان گزارش شده است. انجمن همچنین ۳۵ درصد از درآمد فروش آثار را به‌عنوان حق‌العمل دریافت می‌کند تا هزینه‌های اجاره و بیمه کارگاه‌ها تأمین شود.

آموزش رایگان برای ۴۰ هنرجو

مهم‌ترین برنامه امسال انجمن، آموزش رایگان ۴۰ هنرجو در دو کارگاه سفال و گلیم‌بافی بود. این دوره ۶ ماه طول کشید و هزینه آن را خیران محله تأمین کردند. ۱۵ هنرجو از ۴۰ نفر دوره را به پایان رساندند و ۸ نفر از آنان اکنون در کارگاه‌های خود شاگرد پذیرفته‌اند. مدرس دوره، استاد فرهاد یزدان‌پناه، گفت: «بسیاری از این هنرجویان تا پیش از این حتی یک گل سفال را ندیده بودند.»

انجمن همچنین با ۱۲ مدرسه ناحیه قرارداد همکاری دارد و هر هفته یک کارگاه کوتاه‌مدت برای دانش‌آموزان برگزار می‌کند. در سال تحصیلی گذشته ۶۲۰ دانش‌آموز در این کارگاه‌ها شرکت کردند. مدیر انجمن، خانم سیمین رستگار، می‌گوید هدف این است که «بچه‌ها یاد بگیرند دست‌ساز را از تولید انبوه تشخیص دهند و ارزش کار را بفهمند».

با وجود این، انجمن با مشکلات جدی روبه‌رو است. کمبود فضای کارگاه، نبود کوره پخت مناسب و افزایش هزینه مواد اولیه از جمله چالش‌های اصلی اعضا هستند. رستگار گفت که انجمن برای ساخت یک کارگاه مستقل با ظرفیت ۶۰ نفر نیاز به ۴ میلیارد تومان دارد و تاکنون ۱ میلیارد آن جمع‌آوری شده است. او افزود که درخواست رسمی برای تخصیص زمین به شهرداری ناحیه ارسال شده است.

نمایشگاه سالانه و فروش آثار

نمایشگاه سالانه انجمن از ۱۲ تا ۲۰ آبان در گالری شهید رحیمی برپا بود و ۴۱۰۰ بازدیدکننده داشت. فروش مستقیم آثار در این نمایشگاه ۱۸۰ میلیون تومان گزارش شده است. انجمن همچنین ۳۵ درصد از درآمد فروش آثار را به‌عنوان حق‌العمل دریافت می‌کند تا هزینه‌های اجاره و بیمه کارگاه‌ها تأمین شود.

مهم‌ترین برنامه امسال انجمن، آموزش رایگان ۴۰ هنرجو در دو کارگاه سفال و گلیم‌بافی بود. این دوره ۶ ماه طول کشید و هزینه آن را خیران محله تأمین کردند. ۱۵ هنرجو از ۴۰ نفر دوره را به پایان رساندند و ۸ نفر از آنان اکنون در کارگاه‌های خود شاگرد پذیرفته‌اند. مدرس دوره، استاد فرهاد یزدان‌پناه، گفت: «بسیاری از این هنرجویان تا پیش از این حتی یک گل سفال را ندیده بودند.»

انجمن همچنین با ۱۲ مدرسه ناحیه قرارداد همکاری دارد و هر هفته یک کارگاه کوتاه‌مدت برای دانش‌آموزان برگزار می‌کند. در سال تحصیلی گذشته ۶۲۰ دانش‌آموز در این کارگاه‌ها شرکت کردند. مدیر انجمن، خانم سیمین رستگار، می‌گوید هدف این است که «بچه‌ها یاد بگیرند دست‌ساز را از تولید انبوه تشخیص دهند و ارزش کار را بفهمند».

با وجود این، انجمن با مشکلات جدی روبه‌رو است. کمبود فضای کارگاه، نبود کوره پخت مناسب و افزایش هزینه مواد اولیه از جمله چالش‌های اصلی اعضا هستند. رستگار گفت که انجمن برای ساخت یک کارگاه مستقل با ظرفیت ۶۰ نفر نیاز به ۴ میلیارد تومان دارد و تاکنون ۱ میلیارد آن جمع‌آوری شده است. او افزود که درخواست رسمی برای تخصیص زمین به شهرداری ناحیه ارسال شده است.

«نارنجک» هنوز نمایش بهاری تئاتر مهتابی را تعطیل نکرده است

نمایش هنوز در سالن ۸۰ نفری مهتابی اجرا می‌شود و بلیت‌ها تا پایان آبان تقریباً همه فروخته شده‌اند. کارگردان می‌گوید تصمیم به ادامه اجرا پس از آن گرفته می‌شود.

نمایش «نارنجک» نوشته و کارگردانی سیمین رهنورد، از ۱۲ مهر هر شب در تالار مهتابی روی صحنه رفته است. تا روز پنجشنبه ۲۱ مهر، ۱۴ اجرا برگزار شده و به گفته مدیر تالار، بلیت ۱۶ اجرای بعدی تقریباً همه فروخته شده است. سالن ۸۰ نفری تالار مهتابی در خیابان بهار، نزدیک میدان ساعت، از سال ۱۳۹۸ فعال است و تاکنون بیش از ۹۰ نمایش روی صحنه برده است.

داستان نمایش درباره یک کارگاه کوچک ساعت‌سازی در محله‌ای قدیمی است که صاحبش، استاد منوچهر ایزدی، می‌خواهد پیش از بازنشستگی شاگردش را به جای خود بگذارد. اما شاگرد، که در نمایش با نام «نارنجک» صدا زده می‌شود، ترجیح می‌دهد کارگاه را ببندد و به شهر دیگری برود. رهنورد این کشمکش را در ۹۰ دقیقه بدون وقفه روایت می‌کند و از ۱۲ بازیگر فقط ۴ نفر نقش اصلی دارند.

رهنورد در گفت‌وگو با خبرنگار ما گفت که ایده نمایش از یک ساعت واقعی در موزه‌ای کوچک در شهر ورزنه شکل گرفته است. او توضیح داد که نمی‌خواسته درباره ساعت‌ها صحبت کند، بلکه می‌خواسته درباره کسانی بنویسد که زمان را برای دیگران نگه می‌دارند. به گفته او، بسیاری از این افراد بدون آنکه دیده شوند، سال‌ها کار مهمی انجام می‌دهند و وقتی می‌روند، چیزی از آن‌ها باقی نمی‌ماند.

بازیگر نقش استاد منوچهر، علی‌رضا کامران، که پیش‌تر در سه نمایش تالار مهتابی بازی کرده، گفت تمرین‌های این نقش برای او سخت‌ترین تجربه بوده است. او توضیح داد که بخش بزرگی از بار نمایش روی دوش اوست و در بعضی شب‌ها تقریباً بدون حرف زدن باید تماشاگر را همراه نگه دارد. کامران افزود که برای یاد گرفتن حرکت دست‌ها، چند هفته نزد یک ساعت‌ساز واقعی رفت‌وآمد کرده است.

طراحی صحنه کار مهتاب نوروزی است که از یک کمد قدیمی، ده‌ها ساعت دیواری و جیبی و یک میز کار واقعی استفاده کرده است. نوروزی گفت که برای نور نمایش از لامپ‌های رشته‌ای استفاده شده تا فضا گرم و کمی کهنه به نظر برسد. به گفته او، تماشاگر در طول نمایش چند بار صدای تیک‌تاک ساعت‌ها را می‌شنود، بدون آنکه بداند آن صدا از کجا می‌آید.

موسیقی نمایش را نیما فرهمند ساخته است. او گفت که در بیشتر صحنه‌ها از ضرب‌های آرام و ریتم‌های نامنظم استفاده کرده تا حس گذر زمان و کار یکنواخت شنیده شود. فرهمند همچنین گفت که در دو صحنه پایانی، صدای ساعت‌ها یکی‌یکی خاموش می‌شود و این بخش بدون موسیقی اجرا می‌شود.

رهنورد گفت که تصمیم درباره ادامه اجرا پس از پایان آبان گرفته می‌شود و بستگی به استقبال تماشاگران دارد. او افزود که اگر نمایش تا پایان آذر همچنان پر شود، احتمال دارد برای دی‌ماه نیز برنامه‌ریزی شود. تالار مهتابی همچنین اعلام کرده است که برای دانش‌آموزان گروه‌های بازدید رایگان ترتیب می‌دهد.

«نارنجک» هنوز نمایش بهاری تئاتر مهتابی را تعطیل نکرده است

نمایش هنوز در سالن ۸۰ نفری مهتابی اجرا می‌شود و بلیت‌ها تا پایان آبان تقریباً همه فروخته شده‌اند. کارگردان می‌گوید تصمیم به ادامه اجرا پس از آن گرفته می‌شود.

نمایش «نارنجک» نوشته و کارگردانی سیمین رهنورد، از ۱۲ مهر هر شب در تالار مهتابی روی صحنه رفته است. تا روز پنجشنبه ۲۱ مهر، ۱۴ اجرا برگزار شده و به گفته مدیر تالار، بلیت ۱۶ اجرای بعدی تقریباً همه فروخته شده است. سالن ۸۰ نفری تالار مهتابی در خیابان بهار، نزدیک میدان ساعت، از سال ۱۳۹۸ فعال است و تاکنون بیش از ۹۰ نمایش روی صحنه برده است.

داستان نمایش درباره یک کارگاه کوچک ساعت‌سازی در محله‌ای قدیمی است که صاحبش، استاد منوچهر ایزدی، می‌خواهد پیش از بازنشستگی شاگردش را به جای خود بگذارد. اما شاگرد، که در نمایش با نام «نارنجک» صدا زده می‌شود، ترجیح می‌دهد کارگاه را ببندد و به شهر دیگری برود. رهنورد این کشمکش را در ۹۰ دقیقه بدون وقفه روایت می‌کند و از ۱۲ بازیگر فقط ۴ نفر نقش اصلی دارند.

رهنورد در گفت‌وگو با خبرنگار ما گفت که ایده نمایش از یک ساعت واقعی در موزه‌ای کوچک در شهر ورزنه شکل گرفته است. او توضیح داد که نمی‌خواسته درباره ساعت‌ها صحبت کند، بلکه می‌خواسته درباره کسانی بنویسد که زمان را برای دیگران نگه می‌دارند. به گفته او، بسیاری از این افراد بدون آنکه دیده شوند، سال‌ها کار مهمی انجام می‌دهند و وقتی می‌روند، چیزی از آن‌ها باقی نمی‌ماند.

بازیگر نقش استاد منوچهر، علی‌رضا کامران، که پیش‌تر در سه نمایش تالار مهتابی بازی کرده، گفت تمرین‌های این نقش برای او سخت‌ترین تجربه بوده است. او توضیح داد که بخش بزرگی از بار نمایش روی دوش اوست و در بعضی شب‌ها تقریباً بدون حرف زدن باید تماشاگر را همراه نگه دارد. کامران افزود که برای یاد گرفتن حرکت دست‌ها، چند هفته نزد یک ساعت‌ساز واقعی رفت‌وآمد کرده است.

طراحی صحنه کار مهتاب نوروزی است که از یک کمد قدیمی، ده‌ها ساعت دیواری و جیبی و یک میز کار واقعی استفاده کرده است. نوروزی گفت که برای نور نمایش از لامپ‌های رشته‌ای استفاده شده تا فضا گرم و کمی کهنه به نظر برسد. به گفته او، تماشاگر در طول نمایش چند بار صدای تیک‌تاک ساعت‌ها را می‌شنود، بدون آنکه بداند آن صدا از کجا می‌آید.

موسیقی نمایش را نیما فرهمند ساخته است. او گفت که در بیشتر صحنه‌ها از ضرب‌های آرام و ریتم‌های نامنظم استفاده کرده تا حس گذر زمان و کار یکنواخت شنیده شود. فرهمند همچنین گفت که در دو صحنه پایانی، صدای ساعت‌ها یکی‌یکی خاموش می‌شود و این بخش بدون موسیقی اجرا می‌شود.

رهنورد گفت که تصمیم درباره ادامه اجرا پس از پایان آبان گرفته می‌شود و بستگی به استقبال تماشاگران دارد. او افزود که اگر نمایش تا پایان آذر همچنان پر شود، احتمال دارد برای دی‌ماه نیز برنامه‌ریزی شود. تالار مهتابی همچنین اعلام کرده است که برای دانش‌آموزان گروه‌های بازدید رایگان ترتیب می‌دهد.

انجمن صنایع دستی ناحیه‌ای اندیشه‌ها در ۱۴ سال فعالیت خود، بیش از ۲۳۰ هنرجو را در رشته‌های سفال، گلیم‌بافی و منبت آموزش داده است. این انجمن اکنون ۱۱۰ عضو دارد و سالانه نمایشگاهی از آثار اعضا برگزار می‌کند.

انجمن صنایع دستی ناحیه‌ای اندیشه‌ها در سال ۱۳۹۴ با ۱۷ عضو و در یک کارگاه کوچک در زیرزمین خانه فرهنگی ناحیه ۳ تأسیس شد. در آن زمان تنها دو نفر از اعضا درآمد ثابت از راه هنر داشتند و بقیه کار را به‌صورت پاره‌وقت انجام می‌دادند. امروز ۱۱۰ عضو دارد که ۴۶ نفر از آنان بیش از ۱۰ سال سابقه کار دارند و ۲۱ نفر به عضویت هیئت‌مدیره انجمن درآمده‌اند.

رشته‌های فعال انجمن شامل سفال، گلیم‌بافی، منبت، نقاشی روی چرم، حکاکی روی مس و تذهیب است. هر رشته یک کارگاه هفتگی دارد و مدرس آن از میان استادکاران با سابقه انتخاب می‌شود. مدت دوره‌ها ۶ ماه است و هنرجویان در پایان هر دوره در نمایشگاه گروهی آثار خود را عرضه می‌کنند. تاکنون ۲۳۰ هنرجو در این کارگاه‌ها آموزش دیده‌اند.

نمایشگاه سالانه انجمن امسال از ۱۲ تا ۲۰ آبان در گالری شهید رحیمی برپا بود و ۴۱۰۰ بازدیدکننده داشت. فروش مستقیم آثار در این نمایشگاه ۱۸۰ میلیون تومان گزارش شده است. انجمن همچنین ۳۵ درصد از درآمد فروش آثار را به‌عنوان حق‌العمل دریافت می‌کند تا هزینه‌های اجاره و بیمه کارگاه‌ها تأمین شود.

مهم‌ترین برنامه امسال انجمن، آموزش رایگان ۴۰ هنرجو در دو کارگاه سفال و گلیم‌بافی بود. این دوره ۶ ماه طول کشید و هزینه آن را خیران محله تأمین کردند. ۱۵ هنرجو از ۴۰ نفر دوره را به پایان رساندند و ۸ نفر از آنان اکنون در کارگاه‌های خود شاگرد پذیرفته‌اند. مدرس دوره، استاد فرهاد یزدان‌پناه، گفت: «بسیاری از این هنرجویان تا پیش از این حتی یک گل سفال را ندیده بودند.»

انجمن همچنین با ۱۲ مدرسه ناحیه قرارداد همکاری دارد و هر هفته یک کارگاه کوتاه‌مدت برای دانش‌آموزان برگزار می‌کند. در سال تحصیلی گذشته ۶۲۰ دانش‌آموز در این کارگاه‌ها شرکت کردند. مدیر انجمن، خانم سیمین رستگار، می‌گوید هدف این است که «بچه‌ها یاد بگیرند دست‌ساز را از تولید انبوه تشخیص دهند و ارزش کار را بفهمند».

با وجود این، انجمن با مشکلات جدی روبه‌رو است. کمبود فضای کارگاه، نبود کوره پخت مناسب و افزایش هزینه مواد اولیه از جمله چالش‌های اصلی اعضا هستند. رستگار گفت که انجمن برای ساخت یک کارگاه مستقل با ظرفیت ۶۰ نفر نیاز به ۴ میلیارد تومان دارد و تاکنون ۱ میلیارد آن جمع‌آوری شده است. او افزود که درخواست رسمی برای تخصیص زمین به شهرداری ناحیه ارسال شده است.

نمایشگاه سالانه و فروش آثار

نمایشگاه سالانه انجمن